RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 59.854 van 4 juni 1996
in de zaak A. 66.821/X-5971.

In zake : Hilde VELLEMAN,
die woonplaats kiest bij
Advocaat M. RYELANDT,
kantoor houdende te BRUGGE,
Filips de Goedelaan 11

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Justitie,
die woonplaats kiest bij
Advocaat B. VAN DORPE,
kantoor houdende te KORTRIJK,
Beverlaai 10

tussenkomende partij :

Marie BLEYENBERGH,
die woonplaats kiest bij
Advocaten C. VAN OLMEN en L. WYNANT,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Louizalaan 162.

D E R A A D V A N S T A T E, Xe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat op 13 december 1995 werd ingediend namens Hilde VELLEMAN, substituut-procureur des Konings te Antwerpen, door Marleen RYELANDT, advocaat te Brugge om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het koninklijk besluit van 9 oktober 1995 waarbij Marie BLEYENBERGH, advocaat en plaatsvervangend rechter in de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen, tot rechter in deze rechtbank wordt benoemd;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur-generaal M. ROELANDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 23 februari 1996 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 18 maart 1996;

Gehoord het verslag van de Eerste Voorzitter van de Raad van State G. BAETEMAN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat M. RYELANDT, die verschijnt voor verzoekster, van Advocaat B. VAN DORPE, die verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat C. VAN OLMEN, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur-generaal M. ROELANDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat Marie BLEYENBERG met een verzoekschrift van 4 januari 1996 vraagt om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

1. Over de gegevens van de zaak.

1.1. Hilde VELLEMAN wordt bij ministerieel besluit van 29 oktober 1990 aangewezen als stagiair bij een militair auditoraat met ingang van 16 november 1990,

na zes jaar advocaat geweest te zijn bij de balie te Antwerpen.

1.2. Bij koninklijk besluit van 5 augustus 1991 wordt zij benoemd tot substituut-procureur des Konings bij de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen.

1.3. Verzoekster is kandidaat voor de drie in de Belgische Staatsbladen van 14 december 1994, 9 februari en 14 april 1995, vacant verklaarde plaatsen van rechter bij de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen.

1.4. Op 31 juli 1995 geeft het Adviescomité het volgende advies over verzoekster :

> "De kandidaat stond bij de balie goed aangeschreven, zowel wat kennis, ervaring als engagement betreft.
>
> Zij is gehuwd met Wim VAN CAENEGHEM, geboren te Wilrijk op 9 maart 1959, advokaat bij de balie te Antwerpen. Zij heeft twee jonge kinderen.
>
> Belanghebbende heeft geen publicaties in de vakliteratuur op haar aktief en volgde geen specialisatiecursussen.
>
> Zij heeft een aktieve kennis van de Nederlandse, Franse en Engelse taal. Haar kennis van de Duitse taal is passief.
>
> Nopens het gedrag en de levenswijze van de kandidaat en haar man is niets ongunstig gekend. Zij is zeer hoffelijk, welopgevoed, beheerst en evenwichtig.
>
> Mevrouw VELLEMAN heeft van juli 1989 tot half februari 1990 vrijwillig stage gedaan op het parket te Antwerpen a rato van twee namiddagen per week. Zij heeft blijk gegeven van doorzicht, motivatie en geestdrift. Ze assimileerde zeer snel en zowel het gepresteerde werk als haar werkwijze toonden aan dat ze tot een uitstekend parketmagistraat zou uitgroeien.
>
> Dit werd bevestigd tijdens de gerechtelijke stage bij het Krijgsauditoraat en sedert haar benoeming tot substituut Procureur des Konings.
>
> Momenteel is zij aangesteld in de financieel economische afdeling van het parket, zetelt ook correctioneel in deze materie waarbij zij zeer gunstig beoordeeld wordt en is tevens werkzaam in de dienst der algemene kwalificatie om de pas benoemde substituten mee bij te staan.
>
> Alles wijst erop dat zij het beoogde ambt passend en degelijk zou kunnen uitoefenen.

Het adviescomité verleent zeer gunstig advies";

1.5. De tussenkomende partij, Marie BLEYENBERGH is advocaat bij de balie te Antwerpen sedert oktober 1981.

1.6. Op 24 januari 1994 wordt zij benoemd tot plaatsvervangend rechter in de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen. Op 27 december 1994 wordt zij aangeduid om het ambt van openbaar ministerie bij de politierechtbank te Antwerpen waar te nemen.

1.7. Op 17 maart 1995 slaagt zij voor het examen van beroepsbekwaamheid voor het uitoefenen van gerechtelijke functies.

1.8. Op 27 maart 1995 stelt zij zich kandidate voor het vacante ambt van rechter.

1.9. Op 17 mei 1995 geeft het Adviescomité het volgende advies over haar kandidatuur :

> "Kandidate is 39 jaar oud, Belgische en gehuwd met VAN DER STRATEN Patrick, eveneens advokaat van beroep. Het gezin telt twee jonge kinderen.
> Zij verrichtte haar stage bij advokaat Fred VAN BELLINGHEN waarvan zij medewerkster bleef tot 1986. Zij was nadien medewerkster van wijlen advokaat L. VAN DER STRATEN en sedert diens overlijden werkt zij samen met haar echtgenoot advokaat Patrick VAN DER STRATEN. Zij houdt kantoor aan de Arthur Goemaerelei 101 te 2018 Antwerpen.
> Zij heeft geen specialisaties. Zij praktizeert voornamelijk burgerlijk recht maar heeft ook belangstelling voor het strafrecht.
> Betrokkene genoot geen postuniversitaire opleiding en heeft geen publikaties op haar aktief. Zij volgde wel de postuniversitaire cyclussen W. DELVA in 1988-89 over "actuele problemen van fiscaal recht" en in 1991-92 over "het zakenrecht : absoluut niet een rustig bezit". In het Centrum van Beroepsvervolmaking in de Rechten volgde zij onder meer de studiedagen over "actuele tendensen in het verbintenissenrecht", "moeilijkheden bij de uitvoering van vonnissen" en "het labyrint van de rechtsnormen na de staatshervor-

ming". In 1991 volgde zij te Leuven ook de post-universitaire seminaries over "strafrecht voor rechtspractici". Zij slaagde ondertussen ook in het examen inzake beroepsbekwaamheid, zittijd 1994-1995.

Belanghebbende heeft naar eigen zeggen een aktieve kennis van het Frans en het Engels en een passieve van het Duits.

Zij oefent geen openbaar ambt of politiek mandaat uit.

Nopens haar gedrag en levenswijze is niets ongunstig gekend.

Op de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen heeft zij in de loop van het jaar 1994 talrijke malen en steeds bereidwillig werkende rechters vervangen, zowel burgerlijk als correctioneel.

Ondanks de nog maar recente aanduiding om als plaatsvervangend rechter het openbaar ministerie waar te nemen op de politierechtbank te Antwerpen getuigde zij in de uitoefening van deze functie van plichtsbewustzijn, belangstelling, bereidwilligheid (ook van te zetelen tijdens de gerechtelijke vakantie).

Zij liet tot dusver dus een gunstige indruk.

Betrokkene blijkt te beschikken over de voor het beoogde ambt vereiste bijzondere rechtskennis, bijzondere ervaring in het recht en bijzonder engagement.

Het adviescomité verleent gunstig advies".

1.10. Bij koninklijk besluit van 9 oktober 1995 wordt de tussenkomende partij tot rechter benoemd.

Dit besluit is als volgt gemotiveerd :

"Gelet op het Gerechtelijk Wetboek, inzonderheid op artikel 191;

Overwegende dat mevr. BLEYENBERGH Marie, advocaat, plaatsvervangend rechter in de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen, de wettelijke benoemingsvoorwaarden vervult;

Overwegende dat zij laureaat is van het examen inzake beroepsbekwaamheid van magistraten;

Gelet op haar ervaring verworven als plaatsvervangend rechter tijdens de talrijke zittingen zowel in burgerlijke als correctionele zaken;

Gelet op haar aanduiding om als plaatsvervangend rechter het openbaar ministerie waar te nemen bij de politierechtbank te Antwerpen, waarbij zij blijk gaf van beroepsernst, belangstelling en bereidwilligheid;

Overwegende dat zij zich vervolmaakte door het volgen van post-universitaire cyclussen en seminaries;

Gelet op het gunstig advies van het adviescomité voor het rechtsgebied van het hof van beroep te Antwerpen, betekend aan betrokkene op 17 mei 1995".

2. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

2.1. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.2. Overwegende dat verzoekster met betrekking tot het moeilijk te herstellen ernstig nadeel betoogt wat volgt :

> "Het aangevochten besluit heeft tot gevolg dat de benoemde BLEYENBERGH Marie tijdens de duur van de procedure effectief ervaring zal opdoen als rechter in de rechtbank van eerste aanleg, mogelijkheid waarvan verzoekster thans verstoken blijft, als substituut procureur des Konings, voor een kandidatuur in de rechtbank van eerste aanleg.
>
> Het is immers niet denkbeeldig dat de Minister van Justitie als benoemende overheid, na een eventuele vernietiging, bij een nieuwe vergelijking van de titels en verdiensten van verzoekster en van BLEYENBERGH Marie, rekening houdt, al ware het maar de facto, met de ervaring, die de momenteel benoemde kandidaat opdoet.
>
> Dit nadeel is ernstig en moeilijk herstelbaar en kan enkel door een schorsing van het benoemingsbesluit vermeden worden.(Raad van State, 14.11.1994, nr 50.169, VAN DEN BROECK)
>
> Daarbij komt dat verzoekster ook een moreel nadeel ondervindt, omwille van het feit dat zij als kandidaat met een ervaring van meerdere jaren als substituut-procureur des Konings gepasseerd wordt door een kandidaat die amper anderhalf jaar geleden werd benoemd tot plaatsvervangend rechter. Binnen het Parket en de rechtbank zelf doet het benoemingsbesluit verzoekster prestigeverlies lijden.
>
> Het betekent een miskenning van haar kwaliteiten en verdiensten.
>
> Verzoekster moet niet dulden dat deze voor haar ongunstige toestand blijft bestaan tot het later te wijzen annulatiearrest haar eventueel in het gelijk stelt.

> Het moreel nadeel van verzoekster is dermate dat dient aangenomen te worden dat de vernietiging van het bestreden besluit zonder voorafgaande schorsing niet kan volstaan om verzoekster een genoegzaam herstel van dit nadeel te waarborgen. (Raad van State, 8 juni 1993, nr 43.241, DECAVELE; Raad van State, 23.12.1994, nr 50.972, MARIEN)";

2.3. Overwegende dat de ervaring die de tussenkomende partij opdoet tijdens de afhandeling van het annulatieberoep, niet kan worden ingeroepen om het moeilijk te herstellen ernstig nadeel aan te tonen, wanneer het gaat om gerechtelijke ambten, indien verzoekster zelf magistraat is en ook ervaring kan doen gelden door haar eigen dienststaten tijdens dezelfde periode; dat in de regel de ervaring verworven tijdens de uitoefening van een ambt waarvan de benoeming vernietigd wordt, achteraf niet in aanmerking kan worden genomen voor een latere benoeming, met name wanneer verzoekster een gelijkaardige ervaring kan verwerven; dat dientengevolge het onderscheid tussen de ervaring als rechter en die als substituut opgedaan, niet in aanmerking kan worden genomen; dat verzoekster geen specifieke omstandigheid aanvoert die enig nadeel te dezen aantoont;

2.4. Overwegende, wat betreft het morele nadeel, dat moet vastgesteld worden dat de morele genoegdoening welke een -overigens met terugwerkende kracht geldende- vernietiging van de bestreden benoeming aan verzoekster zou verschaffen, een volledig herstel kan meebrengen van het door haar ingeroepen nadeel en dat het moreel nadeel dat volgt uit de teleurstelling in rechtmatige verwachtingen, niet wordt weggenomen of verminderd door de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden benoeming; dat verzoekster ten slotte niet het voorwerp is van verdachtmaking, afkeuring of minachting die een moreel nadeel kunnen rechtvaardigen;

2.5. Overwegende dat uit de onderscheiden loopbaangegevens van verzoekster en de tussenkomende partij geen miskenning van haar kwaliteiten en verdiensten kan afgeleid worden;

2.6. Overwegende dat uit wat voorafgaat volgt dat niet voldaan is aan een van de cumulatieve voorwaarden van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State zodat de vordering tot schorsing moet worden verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van Marie BLEYENBERGH in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vier juni 1900 zesennegentig, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	G. BAETEMAN,	eerste voorzitter van de Raad van State,
	D. VERBIEST,	staatsraad,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	toegevoegd griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

V. WAUTERS. **G. BAETEMAN.**